

בס"ד טעון גניחה

בזה הספר יצאו ישראל מן הגלות ברחמים

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זע"א
לטובת נשמת רבם של ישראל מן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

ספרא דצניעותא
מעלה רבה - לימוד תוהר הקדוש בלשון הקודש

הוראת גדולי ישראל

עוד אנו קוראים בזה לכל איש ישראל שיקבל עלי, לראש לפתוח דף אחד על חזר הקדוש בכל יום, כל אחד לפי המצוי, ששילוי הוי"ו לכד ספולתו רבה לזרות העש, וקצת בגאולת בידו, (ויחפץ בחיבתו) בחיבתו באריות סאיות עדים, וסולת בידו על קצו, ומחילק לוי השיעור של כל יום ויום, ונבחרת למימד הקריאה בספר חזר הקדוש נגא סמולתו חרן חסר חות, ביאר ובחיסים רבים, נבאמר ונאמר הקדוש רבי שמעון בר יוחאי, בין הרואה או יסקן ישראל מלחמה.

ונה זאת נבקש לזיבות בקריאת הקטורת בטנה ובסמחה בכל הדרגות, ובקשו על מה שאמרים סמך (הולק) במקומות הקדושים וקבצי דוקים, וממרו כבוד הקדוש חול פלגה אסיה הקטנת, שרא מבטלה גזרות הוצות, וסמחה חריים, והסמכה מרת חרין למת הורסים, חלו קו מולת ידועת ומטות ושסת תפלה ישנת תפילתו, וקבל שמיחה, ונאמר לפני נאקש, וידיש לגאול גאולה שלם בשבוח התת

המנוע לישיבה בחדרים.

הרני בא ללמוד בספר הזוהר הקדוש לעילוי ולתיקון השכינה בשם כל ישראל
ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה דינו כוננהו.
(ב פעמים)

1

מפעל הזוהר העולמי: 052-7651911

בס"ד טעון גניחה

בזה הספר יצאו ישראל מן הגלות ברחמים

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זע"א
לטובת נשמת רבם של ישראל מן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

ספרא דצניעותא
מעלה רבה - לימוד תוהר הקדוש בלשון הקדוש

הוראת גדולי ישראל

עוד אנו קוראים בזה לכל איש ישראל שיקבל עלי, לראש לפתוח דף אחד על חזר הקדוש בכל יום, כל אחד לפי המצוי, ששילוי הוי"ו לכד ספולתו רבה לזרות העש, וקצת בגאולת בידו, (ויחפץ בחיבתו) בחיבתו באריות סאיות עדים, וסולת בידו על קצו, ומחילק לוי השיעור של כל יום ויום, ונבחרת למימד הקריאה בספר חזר הקדוש נגא סמולתו חרן חסר חות, ביאר ובחיסים רבים, נבאמר ונאמר הקדוש רבי שמעון בר יוחאי, בין הרואה או יסקן ישראל מלחמה.

ונה זאת נבקש לזיבות בקריאת הקטורת בטנה ובסמחה בכל הדרגות, ובקשו על מה שאמרים סמך (הולק) במקומות הקדושים וקבצי דוקים, וממרו כבוד הקדוש חול פלגה אסיה הקטנת, שרא מבטלה גזרות הוצות, וסמחה חריים, והסמכה מרת חרין למת הורסים, חלו קו מולת ידועת ומטות ושסת תפלה ישנת תפילתו, וקבל שמיחה, ונאמר לפני נאקש, וידיש לגאול גאולה שלם בשבוח התת

המנוע לישיבה בחדרים.

הרני בא ללמוד בספר הזוהר הקדוש לעילוי ולתיקון השכינה בשם כל ישראל
ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה דינו כוננהו.
(ב פעמים)

2

מפעל הזוהר העולמי: 052-7651911

בס"ד טעון גניחה

בזה הספר יצאו ישראל מן הגלות ברחמים

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זע"א
לטובת נשמת רבם של ישראל מן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

ספרא דצניעותא
מעלה רבה - לימוד תוהר הקדוש בלשון הקדוש

הוראת גדולי ישראל

עוד אנו קוראים בזה לכל איש ישראל שיקבל עלי, לראש לפתוח דף אחד על חזר הקדוש בכל יום, כל אחד לפי המצוי, ששילוי הוי"ו לכד ספולתו רבה לזרות העש, וקצת בגאולת בידו, (ויחפץ בחיבתו) בחיבתו באריות סאיות עדים, וסולת בידו על קצו, ומחילק לוי השיעור של כל יום ויום, ונבחרת למימד הקריאה בספר חזר הקדוש נגא סמולתו חרן חסר חות, ביאר ובחיסים רבים, נבאמר ונאמר הקדוש רבי שמעון בר יוחאי, בין הרואה או יסקן ישראל מלחמה.

ונה זאת נבקש לזיבות בקריאת הקטורת בטנה ובסמחה בכל הדרגות, ובקשו על מה שאמרים סמך (הולק) במקומות הקדושים וקבצי דוקים, וממרו כבוד הקדוש חול פלגה אסיה הקטנת, שרא מבטלה גזרות הוצות, וסמחה חריים, והסמכה מרת חרין למת הורסים, חלו קו מולת ידועת ומטות ושסת תפלה ישנת תפילתו, וקבל שמיחה, ונאמר לפני נאקש, וידיש לגאול גאולה שלם בשבוח התת

המנוע לישיבה בחדרים.

הרני בא ללמוד בספר הזוהר הקדוש לעילוי ולתיקון השכינה בשם כל ישראל
ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה דינו כוננהו.
(ב פעמים)

3

מפעל הזוהר העולמי: 052-7651911

בס"ד טעון גניחה

בזה הספר יצאו ישראל מן הגלות ברחמים

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זע"א
לטובת נשמת רבם של ישראל מן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

ספרא דצניעותא
מעלה רבה - לימוד תוהר הקדוש בלשון הקדוש

הוראת גדולי ישראל

עוד אנו קוראים בזה לכל איש ישראל שיקבל עלי, לראש לפתוח דף אחד על חזר הקדוש בכל יום, כל אחד לפי המצוי, ששילוי הוי"ו לכד ספולתו רבה לזרות העש, וקצת בגאולת בידו, (ויחפץ בחיבתו) בחיבתו באריות סאיות עדים, וסולת בידו על קצו, ומחילק לוי השיעור של כל יום ויום, ונבחרת למימד הקריאה בספר חזר הקדוש נגא סמולתו חרן חסר חות, ביאר ובחיסים רבים, נבאמר ונאמר הקדוש רבי שמעון בר יוחאי, בין הרואה או יסקן ישראל מלחמה.

ונה זאת נבקש לזיבות בקריאת הקטורת בטנה ובסמחה בכל הדרגות, ובקשו על מה שאמרים סמך (הולק) במקומות הקדושים וקבצי דוקים, וממרו כבוד הקדוש חול פלגה אסיה הקטנת, שרא מבטלה גזרות הוצות, וסמחה חריים, והסמכה מרת חרין למת הורסים, חלו קו מולת ידועת ומטות ושסת תפלה ישנת תפילתו, וקבל שמיחה, ונאמר לפני נאקש, וידיש לגאול גאולה שלם בשבוח התת

המנוע לישיבה בחדרים.

הרני בא ללמוד בספר הזוהר הקדוש לעילוי ולתיקון השכינה בשם כל ישראל
ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה דינו כוננהו.
(ב פעמים)

4

מפעל הזוהר העולמי: 052-7651911

קעריבא תליין על נוקבין עמיקין. דלא יכיל למשמע מינא ושמאלא. הכא חד ארמא לעילא דקין.

מצחא דלא נהיר, קטטותא דעלמא. פר פד ורעא אשגח ביה. (רביעא) עיינין דחלת גוויג, למרתת קמיהו אתסחן פחלבא דנהיר. (רביעא) עיינין דתראניה ירושלים נוה שאנן, וכתוב פחלבא דנהיר. (רביעא) נוה שאנן, עתיקא דסתים, עינף פתיב.

חוטמא פרעופא דנעירא, לאשתמוצעא. תלת שלהובין מתוקדין פנוקבוי. (רביעא) דרגא עיקמא, למשמע טב וביש. פתיב (רביעא) אגני י"י הוא שמי. וכתוב (רביעא) אגני אמית ואחיה. וכתוב (רביעא) אגני אשא ואגני אסכול. (רביעא) הוא עשנו ולו אנחנו. (רביעא) והוא באחד ומי לשיכנו. הוא אקרי מאן דסתים ולא שכית, הוא מאן דלא אודמן לעינא. הוא מאן דלא אקרי בשמא. (רביעא)

א פליל (רביעא) ו' ו' פליל א' ולא כליל ה'ו'. (רביעא) א' אזיל לאלף. אלף אזיל ליו"ד, יו"ד אזיל ליו"ד, דסתים מקל סתימין, דלא מתחברין ביה ו"ד. ווי כד לא נהיר י' בו"ד.

כד אסתלק י' מן ו"ד פחובי עלמא, ערייתא דכלא אשתכח, על דא כתיב (רביעא) ערות אביך לא תגלה. וכד אסתליק יו"ד מן ה"א, על דא כתיב וערות אמה לא תגלה אמה היא לא תגלה ערותה. אמה היא ודאי, (רביעא) כי אם לבינה תקרא וגו'.

פרקא תליתאה תשעה תקונין יקירין אתמסרו לדיקנא כל מה דאתמטר ולא אתגלייא עלאה ונקירא אשתכח. (רביעא) והא (רביעא) גנוזיה (רביעא) קרא.

תיקנא קדמא דדיקנא, נימין על נימין מקמי פתחא דאדנין עד רישא דפומא. (רביעא) מרישא הא, עד רישא אחרא אשתכח. (רביעא) מתחות תרין נוקבין ארמא מליא לא אתחזי. (רביעא) עלעין אתחפין מהאי גיסא ומהאי גיסא. (רביעא) בהו אתחזין תפוחין סומקין פוורדא. (רביעא) פחד חוטא תליין אוקמין תקיפין עד חדי. (רביעא) שפון סומקין פוורדא אתפנוו.

זעירין נחתין בגרונא, ומחפין קרלא. (רביעא) רובבין וזעירין פגדיין (רביעא) (רביעא) פאלין אשתכח גיפור ומקיף מאן דאשתכח.

כתיב (רביעא) מן המצר קראתי לה. תשעה אמר דוד עד כל גוים סבבני, לאסתרא ולאגנא עליו. ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו

ועין עושה פרי אשר זרעו בו למינהו. תשעה אליו אתעקרו משמא שלי, ואשתילו לבתר בשמא שלי, דכתיב וישע יי אלהים. תקונין דדיקנא בתליסר אשתפחן איהי, דהיא עלאה. תמאה, בתשעה אתחזון. כ"ב אתוןן אתגליפו בגוויגהון (רביעא).

ע"ה האי, (רביעא) על הא כמא דתו בתלמיה דיקנא (רביעא) חלמא דאחיר דיקנא דבר נש עלאה בידיה, (רביעא) או ראשית דתו ליה ידע דשלים בסמריה. שליבם במאריה. שנאין תחותיו יקנעון. כל שפון דיקנא עלאה דנהירא (רביעא) בתמאה, דעלאה רב חסד אקריה, בנעירא חס"ד סתם, פד אצטריף נהירו אנהר ואקרי רב חסד. (רביעא) כידה הא מתחזין דתא כשלם עם מארה ושמאי יקנעון תחותיו ודן הוא כדיל דתו בתלמיה כל שפון אב ובה לאודעא פה תא דיקנא עלאה דתו נהיר לתמאה ארבי עלאה רב חסד אקרי בנעירא חסד סתם.

כתיב ויאמר אלהים ישרעו המים שרין נפש חיה, כלומר, (רביעא) י"ה אתפשט נהירו דדא כדא, כלא אתחזון בומנא דדא, מים טבאן מים פישין. בגין דאמר ישרעו, אתפללו דא כדא. חיה עלאה, חיה תמאה. חיה (רביעא) חיה בישא.

ויאמר אלהים נעשה אדם. האדם לא כתיב, אלא אדם סתם, לאפקא אדם דלעילא דאתעביד בשמא שלי, פד אשתלים דא, אשתלים דא. אשתלים דכר ונוקבא לאשלמא כלא. יהו"ה סטרא דכר. אלהים סטרא דנוקבא. אתפשט דכורא, ואתתקן בתקוניו פאמא, בפומיה דאמה. מלכין דאתבטלו, הכא אתקנימו.

דינן דכורא תקיפין פרישא, בסופא ניחין. דנוקבא באיפכא. וי"ה קונטריין דקיסטרא בעטפוי שקיעין. י' זעירא בגויהא אשתכח. אי אתבסמו דינן, בעא עתיקא. אהא חזיא על נוקבא, וקניא דזיהמא אתתקן בגויה, למעבד מדורא בישא. דכתיב ותהר ותלד את קון. קניא דמדורא דרוחין בישין ועלעולין וקטפורין.

אתקון ביה בהאי אדם, בתרין, בכלל ופרט, אתפללו בפרט וכלל, שוקין ודרועין, מינא ושמאלא. דא אתפלג בסטרוי אתתקן דכר ונוקבא יה"ו. י' דכר. ה' נוקבא. ו' פתיב זכר ונקבה בראם ויברך אותם ויקרא את שמם אדם. דייקנא ופרעופא דאדם יתיב על פרסיא, וכתוב (רביעא) וצל דמות הפסא דמות פמראה אדם עליו מלמעלה.

דכר אחר ישרעו המים, פריגוס דרשון. כלומר, פד מרחשין בשפנותיה פתמי צלותא, פנוקבא, ובקניית דעתא, ובמלא נוה רחיש נפשא חקתא.

וכד בעי בר נש לסדרא צלותיה למאריה, ושפנותיה מרחשין בהאי גוונא מתמא לעילא.

דכתיב, (רביעא) אדם ובהמה תושעו יי. חד בכללא דאחרא משתכחא. בהמה בכללא דאדם, (רביעא) אדם פי דקריב מכם קרבו ליי מן הבהמה, משום בכלל כלכלא דאדם.

כד נחת אדם דלתמא (רביעא) דדיקנא עלאה, אשתכחו תרין רוחין מתרין סטריין, דימינא ושמאלא כליל אדם. דימינא, נשמחא קדישא. דשמאלא נפש חיה. חב אדם אתפשט שמאלא, ואתפשטו אינון בלא גופא.

כד מתדבקין דא כדא, אתילדן בהאי חיה דאולידת (רביעא) סגיאן פקטרא כדא. כ"ב אתוןן סתימין, כ"ב אתוןן אתגליין, י' סתים, י' גלייא. סתים וגלייא, במתקלא דטפסין, אתקלו.

י' נפקין מגיה דכר ונוקבא ו"ד, בהאי אהר, ו' דכר, ד' נוקבא. בגין דא, ד"ו תרין, ד"ו דכר ונוקבא. ד"ו תרין קפלין. תרין י' בלחודו דכר. ה' נוקבא. ה' ד' הות פקדמיתא, ומדאמתעברת ביי בגויה, (רביעא) אפיקת ו', (רביעא) כי בתי את י"ו ובה את חיה חיה חיה (רביעא) אתחזי יו"ד פחזניה כללא דיה"ו. מנדאפיקת יו"ד דהוא דכר ונוקבא, אתנישבת לבתר, ומכסייא לאמא.

ויראו בני האלהים את בנות האדם, (רביעא) היינו דכתיב, (רביעא) אנשים מרגלים חרש לאמר, מאי בנות האדם. דכתיב, (רביעא) אז תבאנה נשים וזנות אל המלך. בגיניהון פתיב, כי ראו כי חקמת אלהים בקרבו וגו'. אז תבאנה ולא בקדמיתא. בקיסטרא דקיסטורי דפיגאן, תרין מתחבבין הוו לעילא, לתמא נחתו גרתו עפרא, אפרו חולקא טבא דהוא כהו. עטרא דבומלא (רביעא) ואתעטר פקוסטא דענבא.

ויאמר יי אלו משה מה תעצק אלי. אילי דייקא. דבר אל בני ישראל ויפסעו ויפסעו דייקא. במגלה הוה תלי, דבעא לאוקיר דקנייה. (רביעא) והלשר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חקי עד פאן. פי אגני יי ופאיד, להאי דוקא.

פרקא חמישאה (רביעא) הוי גוי חוטא עם ככר עון זרע מרעים בנים וגו'. שבעה דרגין וי"ד ה"ה וי"ה ה"י וי"ו אפיק ד' ה"ה הו"י, ה"ה אפיק וי"ד לבר אסתיר אדם דכר ונוקבא דאינון ד"ו דכתיב בנים משחיתים.

בראשית ברא. בראשית מאמר. ברא חצי מאמר. אב וכן. סתים וגלייא. עין עלאה דסתים וגלייא. עין תמאה, נפיק למטלטי (רביעא) ואתגליא יהוה. יה. אלהים. את. אגני אהיה. מינא ושמאלא כדא אתשתפוי השמים. ואת, דכתיב, (רביעא) והתפארת והגצח אינון

לסלקא קרא דמאריה, לאתר דשקיו דעמיקו דכירא, נגיד ונפיק. לבתר נגיד לאמשכא מלעילא לתמא, מההוא שקיא דנחלא, לכל דרגא ודרגא, עד דרגא בתרא לאמשכא נדבה לכלא מעילא לתמא. לבתר בעי לקשרא קשרא בכלא, קשרא דכונה דמהימנונותא ונעבדון כל משאלוהי, בין שאלתא דעבורא, בין שאלתא דחידא.

ושאלתא דאית לבר נש לשאלא מקאריה, הן מסודרות בט' גוויג, אית פאלפא ביתא, ואת פאדקר מכילוהי דקודשא בריך הוא, רחום ורחמן וגו'. אית בשמקן קנין דקודשא בריך הוא, גגון אהיה, יהי, יהו, אל, אלהים, יי עבאות, שדי, אדני.

אית בעשר ספירות, גגון: מלכות, יסוד, הוד, נצח, תפארת, גבורה, חסד, בינה, חקמה, קטר. אית פאדקר צדיקיא, גגון האבות והנביאים והמלכים. אית בשירי ובתושבתי, דאית בהון פבלה אמיתית. ועילא מהוון מאן דידע לתמן תקונין למאריה, פדקא יאות. ואת בידיעה סלקא מתמא לעילא, ואת מאן דידע להמשיך שפעא מעילא לתמא. ובכל ט' גוויג אליו, צדיקא כונה גדולה, ואי לא עליה קרא דכתיב, (רביעא) ובני יקלו.

ובבונות אמן, דהוא כליל תרין שמיה יהוה אדני. והאחד גנוי טוביה וברכויה, באוצר דנקרא היכל, והוא רמוז פסוק (רביעא) בהיכל קדשו חס מפניו ולדא רמוז רבותינו וזרונם לברכה, כל טוב האדם בביתו, שגאמר (רביעא) ככל ביתי נאמן הוא, ומתרגמינן בכל דעמי.

אי מקוון בכל חד וחד מט' גוויג פדקא יאות, דא הוא בר נש דאוקיר לשמא דמאריה לשמא קדישא, ועל דא כתיב פי מכפדי אכבד ובני יקלו, אכבד בעלמא דין, לקיים ולמעבד כל צרכוי. וזיוון כל עמי ארעא, ארי שמא דה' אתקרי עליה, וידחלון מגיה. ובשלמא דאתי, זפי למיקם במחיצת חסידים, אף על פי דלא קרי כל צורכיה, פיון דזכה לאשאמא ידיעת מאריה, ואיקוון ביה פדקא יאות.

מאי ובני יקלו. דא הוא מאן דלא ידע לאתרא שמא קדישא, ולקשרא קשרא דמהימנונותא, ולאמשכא לאתר דאצטריף, ולאוקיר שמא דמאריה טב ליה דלא אתברי. וכל שפון מאן דלא אתחזון פאמן.

ועל דא, כל מאן דמרחיש בשפנותיה פנוקבא דלפא, פמנא דמנא, מאי כתיב פהדיה, ויאמר אלהים נעשה אדם, כלומר, בשביל אדם דידע לאתרא עלם ודמות דקרא יאות, וירדו כדתת תים. (רביעא)

פרקא רביעאה. עתיקא, טמיר וסתים. זעירא דאנפין, אתגלייא ולא אתגלייא. דאתגלייא, באתוון פתיב. דאתפסייא, סתים באתוון, דלא מתנישכון באתווי, בגין דאיהו לא אתנישכו ביה עלאין ותמאין. ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וגו', היינו

פחדא אשתתפו. הארץ, דכתיב, (תהלים ח) מה אדיר שמך בכל הארץ. (ישעיה
ו) מלא כל הארץ כבודו.

והי רקיע פתוח המים להבדיל בין הקדש ובין קדש הקדשים, עתיקא
לזעירא, אתפרש, ואתדבק. לא אתפרש ממש פומא ממלל וברבין.
אנתיק ואתעטר בכתרין זעירין, בחדמשה זנין מים, וכתוב (במדבר יט) ונתן
עליו מים חיים. (ירמיהו ז) הוא אלהים חיים ומלך עולם. (תהלים קטז) אתהלהך
לפני יי בארצות החיים. (שמואל א כה) והיתה נפש אדני צרורה וגו'. ועין
החיים פתוח הגן. י"ה, יו"ד ה"א, אהי"י בין מים למים. מים שלמין,
ומים דלא שלמין. רחמין שלמין, רחמין דלא שלמין.

ויאמר יי לא ידון רוחי באדם לעולם בשגם הוא בשו. (בראשית ו) ויאמר
יי, פד אתיישבא בזעירא. מןאן (נ"א דבר אמר בשם אפרו) (לוסר) דבר.
דעתיקא סתים קאמר לא ידון רוחי באדם דלעילא, משום דבההוא רוחא
דאתנשבא מתרין נוקבין דפרדשקא, משיף לתתאי.

ובנין פך כתיב (פי' עולם) והיו ימיו ועשרים שנה. יו"ד שלים ולא
שלים. י' בלחודוי מאה. תרין אתון תרין זמנין, מאה ועשרים
שנה. י' בלחודוי כד (דף קנ"ט ע"א) אתגלא בזעירא, אתמשך בעשר אלפין
שנין. מןאן כתיב, (תהלים קל"ט) ותשת עלי כפכה.

הנפילים היו בארץ, (בראשית ו) היינו דכתיב ומשם יפרד והיה לארבעה
ראשים. מאתר דאתפרש גנתא, אקרי הנפילים, דכתיב ומשם
יפרד. היו בארץ בימים ההם, ולא לבתר זמנא. עד דאתא יהושע. ובני
האלהים אסטרו.

עד דאתא שלמה ובנות האדם אתפללא, הדא הוא דכתיב, (קהלת ו)
ותענוגות. תענוגות קארי (תענוגים לא קארי) בני האדם בני אתרמיוו דאתרמיוו
מהאי רוחין אתרנין, דלא אתפללו בחקמה עלאה, דכתיב, (מלכים א ח) ויי?
נתן חקמה לשלמה, וכתוב (מלכים א ח) ויחכם מפל האדם. משום דהני לא
אתפללו באדם.

ויי נתן חקמה, ה' עלאה. ויחכם, דמינה אתחכם לתתא. המה הגבורים
אשר מעולם, עולם דלעילא. אנשי השם, דאתנהגן בשמא. מאי
שמא. שמא קדישא, דאתנהגן ביה דלא קדישין לתתא, ולא אתנהגן אלא
בשמא. אנשי השם סתם, ולא אנשי הוי"ה. לאו מסתים סתימא, אלא
גריעותא, ולא גריעותא אנשי השם סתם, מפללא דאדם נפקו, כתיב (תהלים
טז) אדם ביקר כל יליו, אדם ביקר, ביקירו דמלכא, כל יליו, בלא רוחא.

הלויסר מלכי קרבא, בשבעה. שבועה. מלכין בארעא, אתחזיוו נצחי
קרבא. תשעה דסלקין בדרגין, דרהטין ברעותהון, ולית דימחי
בידיהון. חמשה מלכין קיימין בבהילו, לקמי ארבע לא יכלין למימם.

ארבע מלכין נפקין לקדמות ארבע, בהון מליין פענבין פאתכלא צריין
בהו שבועה רהיטין. סהדין סהדותא ולא קיימין בדרוכתייהו. אילנא
דמכסם ותיב בגו. בענפוי אהידן ומקננן צפריין. תחותוי תטלל חיותא
דשליטא בההוא אילנא כתיב כישין, למיהף בשבעה סמכין סתרגיה,
בארבע חיוון, מתגלגלין בארבע סטריין.

הו"א דרהיט בש"ע דלוגין, דליג על טורין, מקפין על גבעתא, דכתיב,
(שיר השירים ב) מדלג על ההרים מקפין על הגבעות. זנביה בפומיה,
בשנוי, נקיב בתרין גיסין. פד נטיל גיטרא אתעביד לתלת רוחין.

כרוב ויתהלך חנוף את האלהים. וכתוב (משלי כב) חנוף לנער על פי דרכו.
לנער הודע. את האלהים, ולא את יי. ואיננו, בשם זה, פי לקח
אותו אלהים להקרא בשמו. תלת פתי דינין, ארבע אינון. ארבע פתי דינין
דלעילא. ארבע לתתא. דכתיב, (ויקרא יט) לא תעשו עול במשפט במדה
במשקל ובמטרה. דינא קשיא. דינא דלא קשיא, דינא בשקולא, דינא
דלא בשקולא. דינא רפיא. (דניא) דאפילו לא האי ולא האי.

ויהי כי החל האדם לרב על פני האדמה. החל האדם לרב. היינו דכתיב
בשגם וגו', האדם דלעילא. וכתוב על פני האדמה. (שמות לד) ומשה לא
ידע כי קרן עור פניו, היינו דכתיב, (בראשית א) כתנות עור. קרן, דכתיב, (שמואל
א טז) ויכה שמואל את קרן השמן. לית משיחא אלא בקרן, (תהלים פט) ובשמך
תרום קרננו. (תהלים קלב) שם אצמיח קרן לדוד. היינו עשיראה דמלכא.
ואתנא מן יובלא דהיא אימא, דכתיב, (יהושע ו) והיה במשוף בקרן היובל.
קרן פיובלא אתעטר עשיראה באימא. קרן, דנטיל קרן ורינוח לאתבא
רוחיה ליה.

והא קרן דיובלא הוא. ויובל ה'. וה' נשיבא דרוחא לכלא. וכלא תיביין
לאתרייהו, דכתיב, (ירמיהו א) אהה יי אלהים, פד אתחזי ה' לה'. יי
אלהים אתקרי שם מלא וכתוב (ישעיה ב) ונשגב יי לבדו ביום ההוא. (כ"א כד
אתחזי ה' לה' ואסתלק ה' פורענותא אתי לעלמא ואי לא בשביל אדם יחיה לא אתקום עלפא וכלא אתתרב ועל דא
כתיב (נשגב וכו') על בן סתים ואתעטר צניעותא דמלכא, דהיינו ספרא
דצניעותא. זכאה (נ"א לטא דנפק ונדע) למאן דעאל ונפק ונדע שבילוי וארהוי.
(דף קנ"ט ע"ב).